

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๑

หลวงปู่มั่น-พระไตรปิฎกตาดิ

เริ่มละจากนี้ไปถึงวันกฐินจะเยอะละคน วันที่ ๒๗ ก็จะมีมากนะ คือนัดกัน ในทางพระก็พระเป็นหัวหน้า ๆ ออกมาจากสำนักต่าง ๆ ในป่าในเขา ออกมาจากนั้นมาช่วยกัน ส่วนมากก็สายหลวงปู่มั่นละมา มาทุกชอกทุกมุม วันนั้นวันที่ ๒๗ จะมาทุกชอกทุกมุม ในป่าในเขาออกมาหมด...พระ อยู่ที่ไหนในป่าในเขาส່วนมากเป็นสายหลวงปู่มั่นทั้งนั้น คือเป็นอาจารย์รองลำดับ

พอพูดอย่างนี้ก็ทำให้อึดคิดไม่ได้เหมือนกันนะ ผู้ที่เคยอยู่เคยเห็นเคยเกี่ยวข้อง กับท่านมา ได้รู้ได้เห็นท่านนี้รู้สึกหลวงตาบัวจะเป็นองค์สุดท้ายแล้วแหละ นอกนั้นก็ เป็นสายติดสายต่อกันออกไป ผู้ที่อยู่กับต้นลำจริง ๆ แต่เป็นแบบทัพพ็อยู่กับแกงนะ เข้าใจไหมทัพพ็อยู่กับแกง ทัพพ็ไม่รู้รสชาติของแกงแหละ ก็คือหลวงตาบัวนี่แหละ อยู่กับท่านดูเหมือนเป็นองค์สุดท้ายแหละ คิดดูที่ไหนไม่มีแล้ว ตกลงเราเอาหัวค้ำฟ้า ยังเหลืออยู่องค์เดียว

สำหรับหลวงปู่มั่นนี้ ชื่อเสียงท่าน คุณธรรมที่เลิศเลอของท่าน จะออกตอนหลัง ท่านมรณภาพไปแล้ว ตอนที่เราเขียนประวัติท่าน แต่ก่อนท่านอยู่ในป่าในเขาทั้งนั้น เรียกว่าสมัยปัจจุบันนี้หลวงปู่มั่นเป็นองค์ที่หนึ่งเลยละ พูดถึงว่าทรงอริยประเพณีของ พระพุทธเจ้า ของสาวกทั้งหลายมาได้ด้วยปฏิบัติ ทั้งความรู้ความเห็นภายในใจ มีหลวงปู่มั่นที่เด่นมากที่สุด

แต่ท่านเด่นอยู่ในป่าในเขา ท่านไม่ค่อยออกมาเกี่ยวข้องกับประชาชนนัก พระ เณรบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มาเป็นครูบาอาจารย์สอน เช่นอย่างหลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน เหล่านี้ อยู่กับท่านในป่าทั้งนั้น บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มาเป็นครูเป็น อาจารย์นี้ ไปศึกษากับท่านอยู่ในป่าในเขา กระจายกันออกมา สำหรับองค์ท่านเองไม่ได้ ออกมาเลย อยู่ในป่าในเขาล้วน ๆ เลย

พอพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมนี้ เราพูดไม่มีคำว่าอิมพอ พูดถึงเรื่องหลวงปู่มั่นนะ คุณธรรมคุณสมบัติทุกอย่างพร้อมหมดเลย ไม่มีอะไรตกเรี่ยเสียหาย เรื่องหลักธรรม หลักวินัยท่านเก็บหอมรอมริบได้หมด เพราะเราก็เรียนแล้วเราถึงไปนี้ ท่านแสดงออกมาแจ่มใสมุมใดอยู่ในคัมภีร์ใดก็รู้ทันที ๆ เพราะเราก็เรียนไปแล้วนี่ เป็นแต่เพียงว่าได้แต่ ตัวหนังสือ ไม่ได้ธรรมเหมือนท่านนั้นซิ ท่านได้ทั้งธรรมได้ทั้งเรื่องราวต่าง ๆ ท่านได้หมด ท่านทรงไว้หมดเลย สมบูรณ์เต็มที่ในสมัยปัจจุบันนี้ หลวงปู่มั่นเป็นองค์ที่เด่นที่

สุด ที่เราไปรู้ไปเห็นกับท่าน ก็อยู่กับท่านมา ๘ ปี นี้นี้ก็เปิดเรื่อง ๘ ปีอีกทีหนึ่ง อยู่กับหลวงปู่ฉันนะ

ดูทุกแง่ทุกมุม เราดูจริง ๆ เพราะเราตั้งใจไปศึกษากับท่านจริง ๆ ท่านจะพูดที่เล่นที่จริงในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์ เท่ากับพ่อแม่กับลูก บางที่ท่านก็มีพูดที่เล่นที่จริงเหมือนกันกับเรา กับพ่อกับลูกนี้แหละ แต่เราไม่ได้ว่าที่เล่นที่จริง มันเอาเป็นจริงทั้งนั้นเลย ท่านจะพูดแง่ไหนท่านมีคติธรรมออกมาทุกแง่ ถึงแม้จะเป็นข้อตลกอย่างนี้ท่านก็มีคติธรรมออกมา มีธรรมแทรกออกมา ไม่ได้เป็นแบบโลก ถึงกิริยาท่านจะใช้แบบโลกเป็นบางครั้งบางคราว มีอะไรกับลูกศิษย์ลูกหาซึ่งเป็นเหมือนลูกของท่าน ลูกในครัวเรือน ท่านจะพูดหนักเบาตลกบ้างอะไรก็มี แต่มีแต่เรื่องธรรมแทรกออกมา ๆ เราคอยจับตลอด

อ้อ นี้อีกก็แปลกเหมือนกัน จิตนี้มันเหมือนเทพจริง ๆ ท่านพูดแง่ใดมุมใดมันจับได้หมดเลย เพราะตั้งใจจริง ๆ อย่างท่านพูดกิริยาท่าทางทุกอย่างพร้อมหมด พูดถึงเรื่องธรรมภายในใจเวลาท่านเทศน์นี้ ต้องขออภัยพูดกันตามความจริง มาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟังว่า ผลของการฟังธรรมที่พระพุทธเจ้าแสดงในครั้งพุทธกาลว่า เวลาแสดงธรรมจบลง บรรดาประชาชน เทวบุตรเทวดาสำเร็จมรรคผลนิพพานเป็นจำนวนมาก ๆ

แต่ก่อนเราก็เห็นในตำรา แต่ยังไม่ได้อะไรมากนัก เวลาไปปฏิบัติเฉพาะอย่างยิ่งเข้าไปอยู่กับหลวงปู่ฉันนี่สิ เวลาท่านเทศน์เหมือนกับ..เราไม่เห็นก็ตามแต่เรื่องราวทั้งหมด เนื้อธรรมนี้ออกมาจากตำรา ๆ ทั้งนั้น เป็นอันเดียวกัน ๆ ท่านถอดออกมาจากนี้ ออกนี้เลย ๆ ไม่ได้ออกทางไหนนะ จึงเรียกว่าคัมภีร์ใน เรียกว่าพระไตรปิฎกใน

ปีนี้ได้เปิดแล้วพระไตรปิฎกใน พระไตรปิฎกนอก เป็นยังไง ไม่มีใครพูด แต่หลวงตาบัวคนเดียวนี้พูด พูดอย่างอาจหาญเสียด้วย ไม่ได้พูดแบบลุ่ม ๆ คล่า ๆ มาพูด ถอดออกมาพูดจริง ๆ นี้ พระไตรปิฎกในคืออะไร พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านตรัสรู้ ท่านตรัสรู้พระไตรปิฎกในซึ่งเป็นเนื้อแท้ธรรมแท้ท่านออกมา เรียกพระไตรปิฎกใน พระไตรปิฎกนอกเราไปจดจารึกที่เป็นคำบอกคำสอนของท่านออกมานี้ก็คัมภีร์ เช่นอย่างพระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก พระอภิธรรมปิฎก อย่างนี้ ออกมาจากความจริงคือพระไตรปิฎกในของท่านนั่นเอง เรียกว่าพระไตรปิฎกนอก พระไตรปิฎกใน

พระไตรปิฎกในคือผู้สิ้นกิเลสแล้วเป็นผู้ทรงธรรมล้วน ๆ ไว้ บริสุทธิ์เต็มที่ พระไตรปิฎกนอกเป็นคนที่มิได้กิเลสไปจดจารึกออกมา จึงเรียกพระไตรปิฎกนอก เอา แยกเข้าไปอีก พระไตรปิฎกตาบอด พระไตรปิฎกตาดี นั่นเอาอีกนะ พระไตรปิฎกตาดี คือผู้ท่านสว่างกระจ่างแจ้ง ทรงธรรมที่บริสุทธิ์พุทธโธเต็มดวงเต็มที่ไว้ คือพระพุทธเจ้าพระ

อรหันต์ท่าน นี้พระไตรปิฎกตาดี สว่างกระจ่างแจ้งไปหมด ออกจากหัวใจของท่านจำไปหมดครอบโลกธาตุ นี้เรียกพระไตรปิฎกตาดี

พระไตรปิฎกตาบอด เราเรียนเท่าไรก็เรียน ฟาดจนจบพระไตรปิฎกก็ได้แต่ชื่อได้แต่นาม ได้แต่ความจำ ได้แต่ตำรับตำรา ไม่ได้ความจริงอย่างท่านมา ก็เรียกว่าผู้ไปจดจารึกหรือเป็นคนประเภทนั้นก็ตาม แล้วผู้ที่ไปเรียนตามนั้นก็เป็นคนตาบอด คำว่าบอดนี้คือหมายความว่ากิเลสครอบงำหัวใจ ใจยังมีตมิดปิดตาอยู่ แม้จะเรียนอรรถเรียนธรรมก็มีแต่ชื่อแต่นามของอรรถของธรรม แต่ใจยังบอดอยู่ เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าพระไตรปิฎกตาบอด พระไตรปิฎกตาดี เข้าใจไหม

พระไตรปิฎกตาดีนั้น คือพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านทรงไว้ ท่านทรงไว้ด้วยเป็นธรรมแท้ นั้นละธรรมแท้ เราจึงยกข้อเปรียบเทียบให้พี่น้องทั้งหลายชาวพุทธเราฟัง ยกเป็นข้อเปรียบเทียบออกมาว่า แม่น้ำสายต่าง ๆ ไม่ว่าสายใดก็ตามไหลลงมาแล้วไปรวมลงในมหาสมุทรแห่งเดียวกัน แม่น้ำสายต่าง ๆ เราจะเรียกได้ว่าแม่น้ำสายนั้น ๆ เช่น แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน่าน แม่น้ำอะไรก็ตาม นี้เรียกว่าสายทางของน้ำไหลลง ๆ พอเข้าถึงมหาสมุทรแล้ว เป็นน้ำมหาสมุทรอันเดียวกันหมดแยกกันไม่ออกเลย ไม่มีว่าสายนี้สายนี้ เมื่อเข้าถึงมหาสมุทรทะเลหลวงแล้ว เรียกว่าแม่น้ำมหาสมุทรอย่างเดียวกันหมด

อันนี้ฉันใดก็เหมือนกัน ธรรมแท้คือท่านผู้บริสุทธิ์พุทธโธ และพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ที่ตรัสรู้มาแล้วนี้เป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน เทียบกันได้กับมหาสมุทรทะเลหลวง นี้ละมหาวิมุตติมหานิพพาน นี้ละคือธรรมแท้เป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน ที่เป็นธรรมแท้ครอบโลกธาตุอยู่เวลานี้ คือมหาวิมุตติมหานิพพาน พระพุทธเจ้าองค์ใด ๆ ก็ตาม พระสาวกองค์ใดก็ตาม ซึ่งเป็นเหมือนกับแม่น้ำหลายสายไหลเข้ามา ต่างองค์ต่างบำเพ็ญ

อย่างพวกเราทั้งหลายนี้ต่างคนต่างบำเพ็ญเวลานี้ เท่ากับแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลเข้ามา จะมาสู่จุดมหาวิมุตติมหานิพพานนั่นเอง เมื่อน้ำสายนี้ไหลมานี้เรียกว่าเข้ามหาวิมุตติมหานิพพาน พอสำเร็จจรหัตถภูมิปีงเท่านั้น เข้าถึงมหาวิมุตติมหานิพพานแล้ว เช่นเดียวกับแม่น้ำสายต่าง ๆ เข้าถึงมหาสมุทรทะเลหลวง เป็นแม่น้ำมหาสมุทรอันเดียวกัน

อันนี้ก็พอบรรลุธรรมถึงขั้นสุดยอดได้แก่จรหัตถภูมิปีงเท่านั้น เรียกว่าดวงใจอันนี้กับมหาวิมุตติมหานิพพานเป็นอันเดียวกันแล้ว ๆ แม่น้ำสายต่าง ๆ คือผู้บำเพ็ญในที่ต่าง ๆ อยู่ที่ไหนก็ตาม ซึ่งเปรียบเหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ นั้น เมื่อบารมีแก่กล้าก็ไหลเข้ามาใกล้เข้ามา ๆ สร้างคุณงามความดี นี้เรียกว่าแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลเข้ามา

อย่างนี้ ๆ ไหลเข้ามา ๆ พอมากเข้าจนเข้า ๆ ก็ถึงแม่น้ำมหาสมุทรทะเล อันนี้ก็เข้าถึงมหาวิมุตติมหานิพพาน เมื่อเต็มที่แล้วจะต้องถึงขั้นสุดยอดแห่งธรรมทั้งหลายได้เหมือนกันหมดเลย

ไม่ได้เลือกกว่าเป็นผู้หญิง ผู้ชาย นักบวช ขรवास สำคัญอยู่ที่การสร้างบารมี ซึ่งเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะยกผู้บำเพ็ญให้ถึงความหลุดพ้นได้ ที่นี้เมื่อบำเพ็ญเต็มที่ ๆ ก็เหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ค่อยไหลเข้ามาใกล้เข้ามา ๆ บารมีแก่กล้าก็ใกล้เข้ามา ๆ พอถึงนั้นปั๊บก็เรียกว่าเต็มภูมิแล้ว เป็นอรหัตบุคคลขึ้นมา นั่นละมหาวิมุตติมหานิพพาน เข้าถึงแล้วที่นี้ ผู้บรรลุธรรมนี้เข้าถึงมหาวิมุตติมหานิพพานแล้ว เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมดเลย ที่นี้แยกกันไม่ออกว่าคนนี้รายนี้ ๆ มาจากไหน ๆ พุดไม่ออก เข้าถึงแล้ว เรียกว่าแม่น้ำสายต่าง ๆ ไม่มีความหมายละ เข้าในมหาสมุทรทะเลหลวงอันเดียวกัน

ที่นี้ผู้บำเพ็ญคุณงามความดีประเภทต่าง ๆ นี้ ก็เป็นแม่น้ำลำคลอง แต่ละสาย ๆ ไหลเข้ามา ๆ แล้วเข้าสู่จุดสุดยอดแห่งความพ้นทุกข์ ว่างั้นเลย เรียกว่าความพ้นทุกข์อยู่ที่จุดนั้น อยู่ที่มหาวิมุตติมหานิพพาน เข้าถึงนั้นแล้วเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานอันเดียวกันหมด

เพราะฉะนั้นท่านจึงแยกไว้เป็นบาลีว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย บรรดาผู้บรรลุธรรมถึงขั้นอรหัตภูมิแล้ว นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวกองค์สุดท้าย เป็นเหมือนกันหมด นั่นฟังซิ แยกกันไม่ออก นั่นก็เท่ากับแม่น้ำเข้าสู่มหาสมุทรทะเลหลวงแล้วแยกกันไม่ออก ว่ามาจากที่ไหน ๆ บ้าง อันนี้ก็เมื่อเข้าถึงวิมุตติมหานิพพานบริสุทธิ์เต็มที่แล้วเหมือนกันหมด ไม่มีคำว่ายิ่งว่าหย่อนต่างกัน แยกกันไม่ออก ท่านบอก นั่นเข้ากันได้เลย

ที่นี้เราดูชิมมหาสมุทรทะเลหลวงเวลานี้เราเห็นไหม ทั่วโลกก็เห็นกันทั้งนั้น ปฏิเสธได้ไหมว่ามหาสมุทรทะเลหลวงสูญไป มหาสมุทรทะเลสูญไหมเห็นไหม นั่นละแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลลงไปรวมอยู่ที่นั่นไม่ได้สูญ เป็นแม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวง จิตวิญญาณของสัตว์โลกที่บำเพ็ญคุณงามความดีนี้เข้ามา ๆ เข้ามาเรื่อย ๆ เหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ เข้าถึงวิมุตติปัฏแล้ว เป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน นี่ละสูญไหมนี่ก็ดี นี่ละเทียบกันได้แบบนี้ นี่ละที่ว่าสูญไหม สูญไหมนิพพาน มหาสมุทรทะเลหลวงไม่สูญจันใด มหาวิมุตติมหานิพพานก็เป็นจันนั้นเหมือนกัน ไม่สูญ

จิตวิญญาณดวงนี้สำคัญมากนะ เราจึงได้เน้นหนัก การนำชาติคราวนี้ก็มีธรรมะไปแจกพี่น้องชาวไทยทั้งหลายให้รู้ทั่วกันว่า ธรรมะของจริงแท้เป็นยังไง ธรรมะของปลอมเป็นยังไง เช่นอย่างพระไตรปิฎกตาบอด พระไตรปิฎกตาดีเป็นยังไง พระไตร

ปฏิภาณใน พระไตรปิฎกนอกเป็นยังไง ถอดออกมาจากความจริงมาพูดให้พี่น้องทั้งหลาย ฟัง อย่างอาจหาญไม่สะทกสะท้าน เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ใครเจอเข้าไปเมื่อไรก็เจออะไร เหมือนพระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้านี้หมด ไม่ได้เคลื่อนไหวจากกัน เหมือนเราจ๋อ มือลงไปใ้ในแม่น้ำมหาสมุทร ถึงกันหมดเลย กระเทือนท่วมมหาสมุทร

อันนี้จ๋อเข้าไปถึงวิมุตติ หลุดพ้นปั้งเท่านั้น กระเทือนถึงกันหมดเลย พระพุทธเจ้าหายไปไหน พระอรหันต์หายไปไหน วิมุตตินิพพานหายไปไหน ก็ตัวของเราใจของเราเป็นเครื่องยืนยันแล้ว จะหายไปไหน เห็นชัด ๆ อยู่อย่างนั้น นี่ละขอให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ เราเกิดมาพบพุทธศาสนาเรียกว่าเลิศเลอที่สุดแล้ว วาสนาของเรา ถ้าเราไม่ได้นับถือแล้วก็เหมือนกบเผือกอบัวนั้นแหละ ไม่เกิดประโยชน์อะไร แต่ผู้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติก็เอาดอกบัวมาบูชาพระอย่างนี้แหละ เอามาบูชาอย่างนี้เป็นผลเป็นประโยชน์แล้วนี้ กอบัวเหล่านี้เกิดประโยชน์แล้ว ไม่มีใครมาเผือกอยู่เฉย ๆ เอามาทำประโยชน์ก็ได้แล้วนี้

ธรรมพระพุทธเจ้าก็เหมือนดอกบัวที่สวยงาม จำครอบโลกธาตุ ต่างคนต่างประพฤติปฏิบัติตามธรรมพระพุทธเจ้า ก็เหมือนกับเอาดอกบัวมาบูชา เกิดผลเกิดประโยชน์ นี่ละเรื่องศาสนาพระพุทธเจ้านี้ใครไม่มีวาสนาไม่พบนะ เลิศเลอสุดยอดอยู่ทั้งหมด เป็นศาสนาคุณุโลกคุณุสงสาร ศาสนาคูบ้านคูเมือง เพราะเป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลสแล้ว ไม่ได้เป็นศาสนาของคลังกิเลสที่เสกสรรปั้นยอ ตัวว่าเป็นเจ้าของศาสนานั้น เจ้าของศาสนา นี้ ลัทธินั้นลัทธินี้อะไร นั่นเป็นคนมีกิเลสเสกสรรปั้นยอเจ้าของขึ้นเป็นครู เป็นอาจารย์ เป็นศาสตาของเขาต่างหาก กิเลสเต็มหัวใจยอมมีผิดพลาดได้ด้วยกันกับคนทั่ว ๆ ไป

แต่พระพุทธเจ้าเป็นผู้สิ้นกิเลสแล้ว คำว่าบกพร่องไม่มี สมบูรณ์แบบเต็มที่แล้ว เป็นครูสอนโลกด้วยใจที่บริสุทธิ์ จึงเป็นศาสนาคุณุโลกคุณุสงสารคูบ้านคูเมืองตลอดมาตั้งกัปตั้งกัลป์ นี่เวลานี้พุทธศาสนาของเราคือสมณโคดมของเรา ก็เท่ากับพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ เพราะสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบทุกอย่างแล้ว ชี้แนวทางให้เข้าไปจุดนั้น ๆ ตลอด พระพุทธเจ้านิพพานแล้วก็ไม่มี ความหมายอะไร เพราะทางเดินเพื่อเข้าสู่ความพ้นทุกข์สอนไว้แล้วโดยสมบูรณ์ ให้ก้าวตามนี่นะ นั่นความหมายว่างั้น เอ้า ให้ทำบุญอย่างนี้ ให้ทานอย่างนั้น ให้รักษาศีลอย่างนั้น ให้เจริญภาวนาอย่างนี้ ให้ทำความดีอย่างนี้ ๆ

นี่เป็นสายทางที่จะก้าวเข้าสู่ความหลุดพ้นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด กับพระพุทธเจ้าที่ยังทรงพระชนม์อยู่ นี่ละที่ว่าศาสนาวางไว้ห้าพันปี คือพาดบันไดเอาไว้

ๆ ให้เราไต่เต้าไปตาม ถ้าใครไม่ไปพระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่มีความหมายอะไร ถ้าใครรอดสำหรับพยายามเดินตามก็เอาละ

จิตดวงนี้ไม่เคยตายไม่เคยฉิบหายแต่ไหนแต่ไรมา ถ้าพูดถึงเรื่องวัตถุต่าง ๆ ในแดนโลกธาตุนี้ อันใดมากกว่าอะไร ไม่มีอะไรที่จะมากยิ่งขึ้นกว่าจิตวิญญาณของสัตว์โลกเต็มท้องฟ้ามหาสมุทร ไต่ดินเหนือดินมีเต็มหมดเลย อันนี้มากที่สุด คือจิตวิญญาณของสัตว์โลก เพราะมันไม่สูญนั่นเอง เต็มอยู่ที่นี่ ครองภพครองชาติอยู่ทุกแห่งทุกหนตามเพศตามภูมิ

อย่างเราเป็นมนุษย์ก็เห็นกันชัด ๆ ที่ไม่เป็นมนุษย์เป็นสัตว์ก็เห็นกันอยู่นั้น เป็นไก่ก็เห็นอยู่ เป็นเป็ด เป็นนก เป็นปลา เป็นอะไรเราก็เห็นกันอยู่นั้น ที่ละเอียดกว่านั้นก็มีอย่างเดียวกันนี้เลย ไม่ได้ผิดกัน มีอยู่ตามสภาพของตน ๆ เป็นแต่เพียงว่าเราสามารถสัมผัสสัมผัสรับรู้เห็นได้หรือไม่ได้เท่านั้นเอง มีภพ มีละเอียด หยาบ ต่างกัน อย่างพวกเทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม พวกเปรตพวกผีก็เหมือนกันกับเรา มีภพมีชาติเป็นกำเนิดที่เกิดของตัวเอง ด้วยวิบากกรรมดีชั่วเหมือนกันหมด ไม่มีใครแปลกต่างกัน

เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ประมาทกัน สัตว์โลกที่เกิดขึ้นมาด้วยกันอย่าตำหนิกันด้วยชาติชั้นวรรณะสถานะสูงต่ำ อย่าไปตำหนิกัน สัตว์ทั้งหลายเกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรมของตนด้วยกัน สัพเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น คือเป็นด้วยอำนาจแห่งกรรม เกิดมาด้วยบุญด้วยกรรม กम्मํ สตฺเต วิภชตี กรรมย่อมจำแนกแจกสัตว์ให้มีความประณีตเลวทรามต่างกัน แล้วเกิดไปตามวิบากแห่งกรรมของตน ๆ เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ประมาทกัน

เช่นเวลาเรามาอยู่ที่นี่ เราก็มาเสวยภูมิเป็นมนุษย์ ออกจากนี้เราก็จะไปอีกภูมิไหนก็ไม่รู้นะ ถ้าภูมิความดีก็แน่ต่อสิ่งที่ดี ภูมิชั่วนั้นก็แน่ต่อสิ่งที่ชั่ว ไม่ผิดที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ เพราะสอนแล้วด้วยความรู้ความเห็นทุกอย่างมาสอนโลก ให้เราปฏิบัติ เราเป็นคนตาบอดต้องเชื่อคนตาดี ถ้าเชื่อแต่คนตาบอดแล้วจะชนแต่ต้นไม้ ตกหลุมตกบ่อ หาความปลอดภัยไม่ได้ ถ้าเชื่อคนตาดี เขาจึงไปไหนก็ต้องไปชมนตาบอดตามคนตาดี นี้เราเป็นคนโง่ เป็นคนตาบอดทางใจ ให้เชื่อพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นคนตาดีทั้งภายนอกภายใน ให้ตั้งใจปฏิบัติรักษาตามพระพุทธเจ้า แล้วเราจะค่อยแคล้วคลาดปลอดภัยเป็นลำดับ

เรื่องบุญ เรื่องกรรม เรื่องบาป เรื่องนรก สวรรค์ นี้ไม่มีปัญหาอะไรเลย เหมือนกับสิ่งที่เราเห็นอยู่ด้วยตาของเรา นรกมีไหมก็เหมือนศาลาหลังนี้มีไหมนั่นเอง สวรรค์มีไหม ก็เทียบขึ้นไปอีกเหมือนชั้นบนชั้นล่างโดยลำดับลำดับไป เหมือนกันนั้นแหละแล้วข้างต่ำไปอีก ไต่ดิน เหนือดิน มีไหม ๆ มีอยู่เหมือนกันหมด นี้ละที่พระพุทธเจ้า

สอนไว้สอนตามหลักความจริง ที่รู้ที่เห็นแล้วนำมาสอนโลก ไม่ได้สอนแบบหลับหูหลับตาสอน

แต่พวกเรานี้ฟังแบบหลับหูหลับตาฟัง ถ้าเรื่องฟังอรรถพิงธรรม เกี่ยวข้องกับอรรถกับธรรมแล้วเหาะ ๆ แหะ ๆ ไม่ค่อยมีความจริงอะไร เพราะกิเลสเหยียบไว้ตลอดไม่ให้อ้าวเข้าสู่ความจริงได้ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้วเอาเป็นก็เป็น ตายก็ตาย มีเท่าไรถึงไหนถึงกัน เรื่องกิเลสเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นโลกถึงจมอยู่กับกิเลส ไม่ได้หลุดพ้นไปได้ง่าย ๆ เป็นอย่างนี้เอง

นี่เราพูดถึงเรื่องหลวงปู่มั่นก็เลยเตลิดเปิดเปิงไปไหนบ้างก็ไม่รู้นะ พูดถึงเรื่องความเลิศเลอที่สุดในหัวใจก็ดี ภายนอกการประพฤติปฏิบัติของท่านก็ดี รู้สึกว่าที่เราผ่านครูบาอาจารย์มานี้ ไม่มีใครเลยเหมือน พร้อมทุกอย่าง ยิ่งท่านพูดถึงเรื่องเทวบุตรเทวดา โอ๊ย ฟังแล้วเราพูดจริง ๆ เราเป็นจริง ๆ น้ำตาาร่วงเลยนะ ว่าพวกเทวดามาเยี่ยมท่าน มาฟังเทศน์ท่าน แต่ท่านจะพูดในเวลาเฉพาะ ท่านไม่ได้พูดสุมสี่สุมห้านะ

นั่นละเห็นไหมจอมปราษฎ์ ท่านรู้หนักรู้เบา รู้นู้นอก รู้ควรไม่ควร เวลามีโอกาสอันดีงาม อยู่เพียงสองสามองค์ด้วยกัน เราก็อะไรนั้นเสาะนี่อยากรู้ อยากเห็น ท่านก็ค่อยเปิดออกมา ๆ ที่นี้ค่อยสอดค่อยแทรกเข้าไป ครั้งนั้นบ้างครั้งนั้นบ้าง หลายครั้งต่อหลายหนก็เข้าใจเรื่องของท่าน ท่านพูดถึงเรื่องเทวบุตรเทวดาเหมือนพูดกับพวกเรานี้ นะ ท่านไม่มีอะไรสะทกสะท้าน ไม่มีอะไรผิดแปลกปกติเลย เหมือนกับเราไปเห็นสิ่งใดมาเราพูดกันธรรมดา ๆ อย่างนี้

ท่านพูดถึงเรื่องเทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ที่มาเยี่ยมท่าน ท่านบอกว่าท่านมาอยู่ที่จังหวัดสกลนครนี้ พวกเทวดามาเกี่ยวข้องน้อยมาก จะมาเป็นเวลา คือมาในวันเข้าพรรษา วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันออกพรรษา นอกนั้นเทวดาไม่ค่อยมากัน หมายถึงเทวดาชั้นสูงนะ พวกสวรรค์ พวกภูมิเทวดานี้ก็มาต่างหากเหมือนกันท่านว่าอย่างนั้น ส่วนไปอยู่เชียงใหม่ อู๋ย ต้อนรับแทบทุกคืนไม่มีเวลาว่างเลย เทวดาชั้นนั้น ๆ ที่มาเป็นชั้น ๆ มาเป็นลำดับลำดับ พวกภูมิเทวดา อากาสาเทวดา

ท่านอยู่เชียงใหม่ท่านหนักไปทางหนึ่ง ไม่ได้เกี่ยวกับผู้คน แต่เกี่ยวกับเทวบุตรเทวดาตลอด ฟังซินะท่านพูด พวกพญาครุฑ พญานาค อะไรนี้เกี่ยวหมดเลย มาหาท่าน ท่านพูดธรรมดาณะ อยู่ทางโน้นมากพวกเทวดา มาอยู่ทางนี้ไม่ค่อยมี นั่นฟังซินะ ท่านจะเห็นว่าพวกเรานี้เป็นเทวดาแทนแล้วก็ไม่รู้นะ หรือว่าเป็นเทวทัตแทนแล้วก็ไม่ทราบ มีสองอย่าง ไม่มีเทวดาก็มีเทวทัตแทน

พูดถึงเรื่องการแต่งเนื้อแต่งตัวของพวกเทพทั้งหลายนี้อีกละ โอ๊ย อัศจรรย์นะ ไม่ได้เหมือนกันท่านว่า พวกเทวดาเช่นดาวดึงส์นี่มา พวกเทพพวกนี้การแต่งเนื้อแต่ง

ตัวมีลักษณะอย่างนี้ ๆ รูปร่างนี้จะหยาบไปอย่างนี้ ความละเอียดก็ละเอียด เรื่องของเทพนั้นละเอียด แต่เมื่อเทียบกับเทพทั้งหลายแล้ว จะละเอียดต่างกันเป็นชั้น ๆ ขึ้นไป การแต่งเนื้อแต่งตัวทุกอย่าง จนกระทั่งทำมหาพรหม เหลืองอร่ามหมดเลย นั่นฟังของท่านพูด แต่ค่อยชอกแซกซิกแซกค่อยถามเอานะ ถามมากกว่านั้นไม่ได้เดี๋ยวท่านขนาบเอาหลงทิศไป

ท่านพูดธรรมดาเรานี้ะ ธรรมดา ธรรมดา นั้นละเห็นไหมญาณหยั่งทราบ ผู้ดำดีท่านเห็นอย่างนั้น พวกดาบอดนี้ปฏิเสธรวันยังค่ำว่าไม่มี เราได้เห็นแล้วเวลานี้ในตำราเห็นประจักษ์แล้ว จนปลงธรรมสังเวช เวลานี้ลบล้างแล้วนะ พุทธศาสนานี้แหละเป็นข้าศึกต่อพระพุทธเจ้าเสียเอง พวกชาวพุทธเราเป็นข้าศึกต่อพระพุทธเจ้าเสียเอง เวลานี้กำลังเริ่มลบล้างพวกเทวบุตรเทวดาว่าไม่มี ๆ ก็จะมีใครก็คือพวกเรา ๆ ท่าน ๆ นี้แหละคือเทวดา วาจันนะ ไอ้พวกเรา ๆ ท่าน ๆ กำลังเป็นเทวทูตต่อสู่พระพุทธเจ้านี้ เหนือเป็นเทวดา เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะ นอกจากจะหวนรทหลุมไหนดให้มันอยู่นะ พวกนี้เท่านั้นเอง นรกนอกนั้นแตกหมดแล้ว นรกหลุมไหนจะให้มันอยู่ได้พวกนี้ พวกนรกแตก เราอยากถามว่าอย่างนั้นละ แต่ไม่ถาม

เห็นในตำรา เห็นแล้วเดี๋ยวนี้ออกมาแล้วนะ พวกลบล้างศาสนา พวกเทวทูต สด ๆ ร้อน ๆ กำลังเริ่มละ คำสอนเหล่านี้เป็นคำสอนพระพุทธเจ้าทั้งนั้น เช่น อหุตฺตฺตฺเต เทวปญฺหํ ทอนเที่ยงคืนแก้ปัญหาเทวดา แนะนำสั่งสอนอบรมเทวดา ตอนสี่โมงห้าโมงเย็นนี้เทศนาว่าการสั่งสอนมนุษย์มาทั้งหลาย มีพระมหากษัตริย์เป็นต้น พอตอนค่ำทุ่มหนึ่งสองทุ่มไปแล้ว เทศนาว่าการสั่งสอนพระ พอหกทุ่มแล้วเทศนาสั่งสอนพวกเทวบุตรเทวดา พอตีสามล่วงไปแล้วพิจารณาเล็งญาณดูสัตว์โลก ใครจะมีความรู้ความฉลาด มีอุปนิสัยสามารถที่จะบรรลุนิพพานได้ขนาดไหน ๆ ทรงทราบ ๆ ตามพระญาณหยั่งทราบแล้ว

นี่ละพุทธกิจ ๕ งานของพระพุทธเจ้าห้าอย่าง ตอนเช้าก็ ปุพฺพญฺเห ปิณฺฑปาทญฺจ ออกบิณฑบาตโปรดสัตว์ ท่านโปรดจริง ๆ สัตว์มองเห็นพบเป็นมงคลแล้ว ได้ยินท่านรับสั่งอะไรเป็นมงคลแล้ว ๆ เอาข้าวกำมือหนึ่งก็ตามใส่ลงไปนี้เป็นมหามงคลแล้ว ๆ นั้นเรียกว่าท่านโปรดสัตว์ ท่านโปรดสัตว์อย่างนี้ เดี่ยวนี้มันสัตว์โปรดพระนะ ไปที่ไหนบิณฑบาตดูไม่ได้เวลานี้ะ เอ้า พูดให้มันตรงซิมืออยู่ในโลกนี้ ทำไมพูดไม่ได้ มันเป็นมันยังเป็นได้ เรานำมาพูดไม่ได้หรอก เดี่ยวนี้มันกลายเป็นสัตว์โปรดพระ ไม่ใช่พระโปรดสัตว์นะเดี๋ยวนี้ มันเปลี่ยนไป

เพราะความประพฤติของพระเหลวเหลกแหวกแนว ทำให้เลวลงไปหาคุณค่าไม่ได้ในความเป็นพระ ใครก็จะดูถูกเหยียดหยามได้ ตั้งแต่เจ้าของยังดูถูกเหยียดหยามได้

ด้วยการประพุดตัวของเจ้าของ ทำไมเจ้าของทำได้ คนอื่นตำหนิบ้างไม่ได้หรอก นั้น
ความเป็นมันมีอยู่ พื้นฐานมีอยู่ พุดตามพื้นฐานทำไมพุดไม่ได้

วันนี้เราพุดถึงเรื่องท่านอาจารย์มัน วกลงไปวกมาสองหนสามหน กลับมาอีก ๆ นี้
ละเรียกว่ามทามคลแก่พี่น้องชาวพุทธของเราในสมัยปัจจุบันคือหลวงปู่มัน ลูกศิษย์
ของท่านเช่นกัน นี่เป็นสายติดสายต่อ ที่ออกจากท่านจริง ๆ ก็หมดแล้วเวลานี้ ยังเหลือ
แต่หลวงตาบัวทัฬหีวางหม้ออยู่เท่านั้นแหละ ไม่ได้เรื่องอะไร แล้วเอาเรื่องของท่านมา
ไม เราไม่มีอะไรไม เอาเรื่องของท่านมาไม เอาเรื่องของท่านมาไมไม่เป็นอะไรนะ เรื่อง
ของคนอื่นมาไม่มีเยอะไม่เกิดประโยชน์ เอาเรื่องท่านอาจารย์มันมาไมนี่ดูจะเป็นมงคล
อยู่บ้างนะ เอาตรงนี้แหละนะ ไม่ได้มากเอาตรงนี้ก็เอา

ท่านพุดไว้ที่ตรงไหน ๆ ผิดที่ตรงไหน พิลึกนะ เดี่ยวนี้จะหมดละ ยังเหลือแต่
สายของท่านที่จะออกมาในครั้งหนึ่ง ๆ ออกมาจากป่าจากเขา เป็นครูเป็นอาจารย์เขา
อยู่ตามที่ต่าง ๆ แล้วก็มารวมกัน รวมนี้ก็แสดงน้ำใจของผู้มีธรรม ผู้มีธรรมย่อมมีจิตใจ
กว้างขวาง ย่อมมีจิตใจเมตตา มีจิตใจอันสะอาด แสดงออกมาด้วยความเป็นมงคลแก่
โลกแก่สงสาร ดังพระพุทธเจ้าท่านเสด็จไปไหนเป็นมงคลแก่โลก พระสาวกไปไหนเป็น
มงคลแก่โลก ปุณฺณกฺเขตต์ โลกสุต เป็นเนืองนาบุญอันชุ่มเย็นของโลก นั้นท่านไปอย่าง
นั้น

ทีนี้ถ้าหากผู้สืบทอดสายธรรมของพระพุทธเจ้าแล้ว จะมีลักษณะเช่นเดียวกัน ไม่
มากก็น้อยต้องแสดงออกซึ่งน้ำใจอันดีงาม นี้ละเรียกว่าออกมาจากใจที่ขาวสะอาด ออก
มาจากใจที่มีเมตตา เฉลี่ยเผื่อแผ่ต่อกัน นี้ชาติไทยของเราเวลานี้กำลังจนตรอกจนมุม
ทั้งประเทศ แล้วพระสงฆ์เหล่านี้ที่อยู่ในเมืองไทยเรานี้เป็นลูกของใครบ้าง เอาซีไล่เข้าไป
พระสงฆ์ที่มาเป็นพระสงฆ์ไทยอยู่เวลานี้เป็นลูกของใคร ลูกมีพ่อแม่แม่ นะ พ่อแม่ของ
พระสงฆ์เหล่านี้อยู่ตามป่าตามเขา อยู่ตามที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย อยู่ที่ไหนมีหมดพ่อ
แม่ของพระสงฆ์ในสมัยปัจจุบันนี้

เวลานี้กำลังตกทุกข์ได้ยากลำบากทั่วประเทศไทย เรียกว่าพ่อแม่ของสงฆ์ไทยเรา
นี่ กำลังได้รับความตกทุกข์ลำบาก แล้วทำไมลูกสงฆ์คือลูกมีพ่อแม่ ลูกพระสงฆ์ไทย
ซึ่งมีพ่อแม่แม่นั้น ทำไมจึงจะใจดำน้ำซุ่นช่วยพ่อช่วยแม่ไม่ได้ พ่อแม่กำลังตกทุกข์ได้ยาก
ลำบากเข็ญใจ นี้ละพระสงฆ์ออกมาช่วยอย่างนี้เรียกว่าทำกิจสงฆ์โดยสมบูรณ์ นี้ละงาน
ของสงฆ์เป็นงานอย่างนี้ สงฆ์ต้องช่วยชาติชี่ ช่วยโลกช่วยสงสารช่วยสัตว์ทั้งหลาย

พระพุทธเจ้าท่านว่า มหาการุณิก โนาโล หิตาย สพุพปานิ พระพุทธเจ้าทรง
พระเมตตาตามหการุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ แล้วทำประโยชน์แก่สัตว์โลกนี้ไม่มีประมาณ นั้น
แหละแปลออกมา ทำประโยชน์ให้สัตว์โลกไม่มีประมาณเลย ไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้า

งานของเราคราวนี้คนจะมามากนะ เพราะงานนี้เป็นงานของชาติเราโดยตรงนั่นแหละ เพียงแต่ว่ากฐิน ๆ มีทั่ว ๆ ไป แต่กฐินที่จะเป็นขึ้นในวัดป่าบ้านตาดนี้ เป็นกฐินในนามของชาติ ใคร ๆ ก็จะมาทุกแห่งทุกหน เพราะทำเพื่อชาติ ผลรายได้ทุกชิ้นทุกอันเข้าชาติของเราทั้งนั้น เราจึงต้องได้ขอความเรียกร้องจากบรรดาประชาชนทั้งหลาย ที่เป็นชาติไทยโดยสมบูรณ์ด้วยกันแล้ว ให้ต่างคนต่างชวนช่วยชาติของตน ไม่มีใครจะรักชาติรับผิดชอบชาติยิ่งกว่าชาติไทยของเรารับผิดชอบตัวเอง ให้ถือเป็นข้อหนักแน่นทุกคน ๆ ก็แล้วกัน

ชาติของเราจะอยู่ได้ด้วยความสะดวก ด้วยความรักชาติของเรา ด้วยความสะดวก ด้วยความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ไม่ถือสีถือสากันอย่างง่าย ๆ นี้เรียกว่าคุณมีธรรม ชาวพุทธเราให้อภัยกันเสมอ อย่าไปถือสูงถือต่ำจนเกินเหตุเกินผล จนเกิดความกระทบกระเทือน ไม่ถูก ต้องมีความสมานสามัคคี มีความอะลุ่มอล่วยต่อกัน ให้อภัยกัน

กองผ้าป่านี้ขอเตือนพี่น้องทั้งหลายไว้ว่า เป็นความเด็ดขาดจริง ๆ นะ คำเด็ดขาดนี้เด็ดขาดเพื่อชาติของเรา ชาติของเราเป็นชาติไทยที่สมบูรณ์แบบที่สุด ไม่ขาดตกบกพร่อง ไม่ขาดบาทขาดตาเต็ง แล้วเราตั้ง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นตรีแห่งกองผ้าป่าขึ้นคราวนี้ เรียกว่า กองกำหนดความสมบูรณ์แห่งชาติไทยของเรา คือต้อง ๘๔,๐๐๐ กองนี้ กองละ ๑๐๐ ดอลลาร์ ต้องให้สมบูรณ์แบบขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ เมืองไทยเราจะขาดบาทขาดตาเต็งกันทั้งชาติใช้ไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นจึงเอาตรงนี้ให้เต็มเหนี่ยว ให้เต็ม ๘๔,๐๐๐ กองนี้จะให้สมบูรณ์แบบ เพราะเราตั้งขึ้นเป็นปฐมฤกษ์ต่อชาติไทยของเรา เอาให้เต็มเหนี่ยวนะ

ต่อจากนั้นไปจะขาดตกบกพร่องบ้างก็เป็นธรรมดา แต่อันนี้เอาให้หนัก เพราะเป็นปฐมฤกษ์แห่งชาติไทยของเรา ให้ได้ครบ ๘๔,๐๐๐ กอง กองหนึ่งก็ ๑๐๐ ดอลลาร์ ๆ คนตั้ง ๖๒ ล้านต่อ ๘๔,๐๐๐ กองของดอลลาร์ กองละหนึ่งร้อยเท่านั้นรับไม่ได้แล้ว เมืองไทยเรานี้จมตั้งแต่ยังไม่ขึ้นเวทีนะ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องให้ชนะตั้งแต่ยังไม่ขึ้นเวที หลวงตาบัวเป็นผู้นำหน้า ฟาดมันเลยตั้งแต่ยังไม่ขึ้นเวที เอาเซ็นไบชนะมาเลยเราถึงจะขึ้นเวที เราจะบอกอย่างนั้นนะ ต้องเอาไบชนะมาก่อนเราถึงจะขึ้นเวที คือยังไงจะต้องชนะแน่ ๆ ความหมายว่าอย่างนั้น

เอาละให้พร